

Пут у редове Библије

Света земља је простор у коме се сусрећу Бог и човек. Јерусалим је град којим нико није владао дуже од 30 година, зато то није град ни арапски, ни јеврејски, нити било чији осим божји, каже аутор књиге

ЗАХВАЛАН сам Богу што ме је удостојио да четири пута обиђем Свету земљу и светиње у њој, да много тога видим. А онај ко је много добио од њега ће се много и тражити. Жеља ми је да пренесем људима своје искуство и знање, а оне који планирају поход у Свету земљу, овом књигом припремам за тај пут.

Овим речима Хаџи Драган Б. Поповић, објашњава настанак своје недавно објављене књиге "Кога има на небу?", Света земља у Старом и Новом завету. Поповић је један од дугогодишњих предавача у православној мисионарској школи цркве Светог Александра Невског у Београду.

БИБЛИЈСКО МЕСТО

- ОВА књига је покушај да се преко библијских места и догађаја редом, синоптичким стилем, стилем светог апостола Јеванђелисте Луке, приближи читаоцу Стари и Нови завет кроз Свету земљу. Када се нађете на том простору осећате се као да сте ушли у редове Библије. У ствари, Света земља је један изузетан доживљај историје као светог простора, у коме се сусрећу Бог и човек, а ова књига управо говори и о томе - каже Попо-

вић.

Књига је путопис писан као енциклопедија. Одреднице ове јединствене енциклопедије су сва места на којима су се одиграли догађаји из Светог писма и све светиње и манастири који се налазе у Светој земљи. Овом књигом Хаџи Драган Поповић успео је и људима који не знају Свето писмо и нису упућени у хришћанство, на најбољи начин да приближи и објасни догађаје из Свете земље.

На самом почетку књиге Хаџи Поповић нас упознаје са историјом Свете земље, климом, географијом, народом, владарима, језиком. Овде наилазимо чак и на објашњење и порекло различитих назива Свете земље од назива Ханаанска земља до данашњег - Палестина.

У тематику књиге уводи нас текстом о православном поклоништву, о првим поклоницима у историји хришћанства, о традицији поклоништва у нашем народу. Овде се налазе и подаци о ходочашћима српских владара и путописима које су оставили као сведочанство. Наравно посебна пажња посвећена је путовањима првог и највећег српског ходочасника у Свету земљу - Светом Сави.

- У српском народу постоји велика традиција ходочасништва, наглашава Поповић. - Некад су читави градови у Србији испраћали и доче-

кивали поклонике, а има градова, као што су Јагодина, Пирот, Ниш, и други, из којих су готово сви угледни људи ишли на поклоњење.

Српски владари, а и обичан свет, богато дарујући светиње и подижући задужбине оставили су трагове своје побожности свуда на Истоку. Отуда се српска имена налазе у читуљама по црквама и манастирима.

СРПСКЕ ЗАДУЖБИНЕ

- Поменућу само неке најзначајније српске задужбине као што су Сала Тајне вечере на Сиону, који је Свети Сава 1229. г откупио силним златом. Затим, манастир Светих Архангела у Јерусалиму, задужбина Краља Милутина (1315), манастир Светог Ђорђа и Јована Богослова у Акри, манастир Светог Јована Богослова на Синају, такође задужбину Светог Саве и многе друге. На жалост, данас ни једна задужбина у Светој земљи не припада Србима - наглашава Поповић.

Прича о Старом завету у овој књизи започиње од праоца Ноје. Обилазак светих места Новог завета креће најавом рођења светог Јована Крститеља и његовим родним местом Еин-Каремом а завршава се манастиром свете Ека-

тарине као велелепном круном. Објашњавајући догађаје и значај свих тих места и светиња, Поповић објашњава и свако име и сваки назив који се појављује тако да читаоцу ништа не остаје нејасно и непознато. Он то чини једноставним и јасним изразом да га свако може разумети.

Књига је богато илустрована са више од 70 фотографија у боји, географским картама, Свете земље, Јерусалима, мапама цркава и манастира.

- Највише је фотографија светих икона и светих мошти из којих је потекло миро. То је чудесни миомирис веома јак као да сте ушли у бочицу парфема, али види се да није мирис од овога света. Издвојио бих икону Мајке Божије таворске из које је потекла крв, за коју је утврђено да нема крвну групу. Затим, икону Мајке Божије из Рамале. То је чисто православно палестинско насеље које нам је познато из честих упада и палестинских фундаменталиста и Израелаца. Многа чудеса се догађају на том светом простору. Јерусалим је град којим нико није владао дуже од 30 година зато то није град ни арапски, ни јеврејски, нити било чији осим град Божији - закључује Поповић. ●

МАРИЈА ПЕТРИЧЕВИЋ